

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2026 r. – OX/EIOD

(Sprawa T-327/26)

(C/2026/3436)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: OX (przedstawiciel: H. Tettenborn, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Inspektor Ochrony Danych

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 17 marca 2026 r. (sprawa EIOD nr 2026–0215), w której EIOD (i) wyraźnie odmówił skarżącemu prawa dostępu, wynikającego z art. 17 rozporządzenia (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾ (EUDPR), do pełnej kopii jego danych osobowych w formacie nadającym się do odczytu maszynowego; (ii) przekwalifikował warunkowy wniosek skarżącego z dnia 23 lutego 2026 r. jako sprzeciw na podstawie art. 23 ust. 1 EUDPR, podlegający art. 20 ust. 1 lit. d) EUDPR; (iii) wyznaczył skarżącemu termin pięciu dni roboczych; oraz (iv) doprowadził w ten sposób do zamknięcia osiemnastu toczących się postępowań w sprawie wniosków o dostęp do dokumentów, a także, w zakresie, w jakim jest to konieczne, o stwierdzenie nieważności pisma potwierdzającego EIOD z dnia 27 marca 2026 r. (zaskarżona decyzja);
- zasądzenie od EIOD wypłaty na rzecz skarżącego odpowiedniego odszkodowania według uznania Sądu, które zdaniem skarżącego nie powinno być niższe niż 25 000 EUR, z tytułu szkody moralnej i niematerialnej poniesionej przez skarżącego w wyniku zaskarżonego postępowania;
- obciążenie EDPS kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut, zgodnie z którym zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, wskazując na następujące powiązane ze sobą aspekty: błędna interpretacja wniosku; błędne zastosowanie art. 20 i 23 rozporządzenia 2018/1725; naruszenie art. 57 ust. 1 lit. e) rozporządzenia 2018/1725 oraz prawa do skutecznego środka prawnego; naruszenie obowiązku uzasadnienia i prawa do dobrej administracji; wyraźna odmowa prawa dostępu na podstawie art. 17 rozporządzenia 2018/1725 i nadużycie władzy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.